

Motion till riksdagen 2007/08:Ju322

av **Ingemar Vänerlöv (kd)**

Översyn av straffrättslig preskription

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över reglerna för den straffrättsliga preskriptionen.

Motivering

I Sverige, liksom i de flesta länder, kan ett brott preskriberas. Straffrättslig preskription delas upp i åtalspreskription och påföljdspreskription. Åtalspreskription innebär att någon påföljd inte kan dömas ut när en viss tid har förflutit från det att brottet har begåtts. Påföljdspreskription innebär att en påföljd som har dömts ut av en domstol inte kan verkställas efter det att en viss tid har förflutit.

Preskriptionstiden varierar, utifrån straffets längd, mellan 2 och 25 år enligt följande.

Om den svåraste påföljden är:	Preskriptionstid:
Fängelse i högst 1 år	2 år
Fängelse över 1 år men högst 2 år	5 år
Fängelse över 2 år men högst 8 år	10 år
Fängelse viss tid över 8 år	15 år
Fängelse på livstid	25 år

Exempel på brott som har livstids fängelse i straffskalan och där det råder en 25-årig preskriptionstid är mord, människorov, grov mordbrand, grov allmänfarlig ödeläggelse och grovt sabotage.

Exempel på brott där den svåraste påföljden är fängelse i viss tid över 8 år och som därmed har en preskriptionstid på 15 år är dråp, grov misshandel, grov våldtäkt och grovt rån.

Fel! Okänt namn på

Exempel på brott där straffskalan är fängelse i lägst 2 och högst 8 år och där preskriptionstiden är 10 år är våldtäkt, grovt koppleri och allmänfarlig ödeläggelse.

Som ovan nämnts finns i Sverige åtalspreskription beträffande samtliga brott. Det finns dock exempel på andra länder i EU och västvärlden där de grövsta brotten inte preskriberas. I Tyskland, Storbritannien, USA och Israel finns inte några preskriptionsregler för bl.a. mord.

Mot bakgrund av att modern teknik, t.ex. dna-analyser, har gjort det möjligt att lösa brott som det tidigare inte varit möjligt att komma till rätta med, bör preskriptionslagstiftningen ses över. Därvid bör fokus läggas på de grövsta brotten som t.ex. mord inte för att i första hand någon efter mycket lång tid skall ställas till ansvar utan för att brottsoffren/brottsoffrens anhöriga skall få klarhet i vad som hände en gång för kanske mycket länge sedan.

Alliansregeringen har gett uttryck för en vilja att se över preskriptionslagstiftningen för de grövsta brotten. Detta är mycket positivt, och jag ser med tillförsikt fram emot åtgärder som syftar till att avskaffa preskriptionstiden för grova våldsbrott.

Stockholm den 26 september 2007

Ingemar Vänerlov (kd)